

نظارت بر تخلفات رانندگی

تحقیق در نحوه نظارت رانندگان در راههای کشور و کشف روش جلوگیری از اعمال خلاف قانون و مقررات در رانندگی

بخش اول - مقدمه و تعریفات

میولای مهیب وسائل رفت و آمد (ترافیک) در شهر تهران از چند سال گذشته چنان روبرشد و افزایش گذارده که امروز به گونه ترسناکی با چهره عاری از عطوفت و مرود زندگی ساکنان تهران را در هر مقام و منزلت اجتماعی که باشند از عالی و دانی گرفته تا محصل و معلم، استاد و دانشجو، طبیب و وکیل، کارمند و کارگر، زن و مرد، پیر و جوان تحت تأثیر قرارداده تا به جائی که تقریباً کسی یافت نمی‌شود که از وضع آمدوشد در این شهر دل پروردگی نداشته و در برآین پرداختن به این مشکل ممکنی بسیاری از گرفتاری خود را به دست فراموشی نسبده و چند پیشنهاد و راه حل برای حسن ایاب و ذهاب نیندیشیده باشد و این خود نشانه ناراحتی عظیم از عبور و مرور و عمق نفوذ آن در تمام شریون مختلفه ساکنان شهر است.

دستگاههای اجرائی مسؤول این امر از مصالحی پیش برای از پای در آوردن این غول آشتی ناپذیر رام ناشدندی دست به کار شده و برای سروسامان دادن پر رفت و آمد وسائل نقلیه و جلوگیری از مزاحمت آن از کارشناسان داخلی و خارجی کمک خواسته و مطرحهای بسیاری تنظیم و اجرا کرده اند والبته توفیقهاشی هم نصیب آنان شده است. اما کثرت روز افزون تعداد وسائل نقلیه ای که بطور متوسط روزی ۵۰۰ دستگاه به آنها اضافه می‌شود هر روز نامید و چشم انداز مساعدی را که در بهتر شدن عبور و مرور پیدا گشته مسدود و نابود کرده است.

برای تعیین حجم وسائل نقلیه در جریان در سطح شهر تهران سرعت حرکت اتومبیلها ملاک و معیار مناسب و گویائی است. مسؤولان راهنمایی و رانندگی می-گویند: «... اگر رانندگان صبحها طوری حرکت کنند که تا ساعت ۷ و ۲۵ دقیقه به محور مرکز شهر برسند متوسط حرکت این رانندگان در ساعت ۴۰ کیلو متر

خواهد بود... از ساعت ۷ و ۴۵ دقیقه تا ۹ و ۱۵ دقیقه متوسط سرعت به ۲۰ کیلومتر تقلیل پیدا می‌کند و از ساعت ۹ و ۱۵ دقیقه تا ساعت ۱۳ متوسط سرعت به ۳۰ کیلومتر افزایش می‌پابد...^۱

این دورنمای ترد وسائل نقلیه موتوری شهر پایتخت است که اکثر رانندگان اتومبیل سواری شخصی دارند و باسواند و برخوردار از تعلیم و تربیت اجتماعی هستند و امکان اجرای طرحها و تصمیمات به منظور نظارت بر رانندگی و اعمال خلاف رانندگان در مساحت محدودی نسبتاً فراهم است با وجود این مناظر و مرایای بس مایوس‌کننده‌ی آن که عبارت از کثرت موارد قانون‌شکنی و زیرپاکناردن مقررات است به‌چشم می‌خورد به حدی که سالیانه ۱۳۲ میلیون تoman جریمه از آنها که در حوزه نظارت پلیس راهنمائی قرار گرفته اخذ می‌شود.^۱

اما در جاده‌های کشور که شرایط فرهنگی تهران کمتر فراهم است و در مساحت حدود ۱۷۰۰۰۰ کیلومتر مربع پراکنده هستند و امکانات جمع و گوربودن تهران هم وجود ندارد و عوامل و موانع زیادی – که نیاز به شمارش آنها نیست – در اختلال نظم رانندگی دخالت دارند هر طرح و تصمیم را از مسیر اصلی مورد نظر طراح و اجرای کننده خارج کرده از اثر می‌اندازند و خواه و ناخواه قانون‌شکنی و سر باززدن از رهایت و اجرای کامل مقررات که هرج و مر ج رانندگی در راهها را به دنبال دارد و زمینه مساعدی برای ارتکاب تخلفات و تلفات ناشی از آنها ایجاد می‌کند، رواج پیدا می‌کند.

بررسی حاضر با توجه به وضع آمد و شد وسائل نقلیه موتوری در جاده‌ها و خلافهای رانندگان که گامی سبب کشته شدن عده‌یی مسافر بی‌گناه گردیده انجام گرفته است.

آمارها و اطلاعات تحقیق از اطلاعیه‌ها و فهرست تخلفات و تصادفات اعلامی پلیس راه رانداری که در روزنامه‌ها برای آگاهی همگان اعلان گردیده استخراج و محاسبه و توضیحات لازم ذیل آنها افزوده گردیده است.

گرچه اهل تفحص به اشکال عملیات مراحل مختلف پژوهش و سودمندی آن وقوف دارند ولی باید افزوده گردد که آمار مورد استفاده شامل چهار اطلاع بیشتر نبود و با صرف وقت زیاد (در حدود سه ماه) بررسی آغاز شده تشكیل پذیرفته و بصورت کنونی درآمد و قابل انتشار گردید به‌امید و آرزوی آن که گره کور تردد وسائل نقلیه را در راهها و غیر آن راه‌گشا باشد.

این کاوش دارای چهار بخش اساسی زیر است:

بخش اول: مقدمه و تعاریف وارانه جدول آماری چهاره کلی جامعه تصمیرات در ششماهه (دی و بهمن و اسفند ۱۳۵۶ و فروردین واردی‌بیشتر و خرداد ۱۳۵۷) بخش دوم – بررسی تخلفات رانندگان راهها.

۱) طبق اظهار مسوولان راهنمائی و رانندگی در یکسال گذشته ۱۸۰ هزار اتومبیل جدید شماره شده است. روزنامه کیهان شماره ۱۰۵۸۱

بخش سوم - بررسی تصادفات رانندگان راهها

بخش چهارم - نتیجه بررسی و پیشنهادها برای بهبود وضع رانندگی، معمول به است که در طرح تحقیق چند رکن مورد تعریف قرار می‌گیرد که اهم آنها: جامعه، فرد، روش، هدف و فایده تحقیق هستند که پیش‌تر آتی به معرفی یک یک آنها پرداخته می‌شود:

جامعه‌ی مورد تحقیق

جامعه‌یی که مورد این بررسی قرار می‌گیرد عبارتست از آمار کل تخلفات و تصادفاتی که رانندگان وسائل نقلیه موتوری زمینی عمومی (با استثنای قطارها) از زمستان سال ۱۳۵۶ تا پایان تابستان ۱۳۵۷، بنابراعلام پلیس راه ژاندارمری کشور به عملت عدم رعایت مقررات راهنمائی و رانندگی در راهها مرتكب گردیده و طبق نظر کارشناس راهنمائی و رانندگی مقصص شناخته شده‌اند و علاوه بر سایر اقدامات قانونی دفترچه کار آنها به تناسب اهمیت تخلف ارتکابی از ۳۰ روز^۲ الی ۶ ماه و گاهی تا یکسال بایگانی شده است ولذا مجاز به رانندگی در راهها نبوده‌اند.

فرد مورد بررسی

فرد مورد پژوهش عبارت از یک تقصیر است که راننده‌ی وسائل نقلیه موتوری زمینی عمومی با عدم رعایت مقررات راهنمائی و رانندگی در راهها کشور مرتكب گردیده است.

توضیح آنکه هرچند آمار تقصیرات رانندگان از دو قسمت مشخص - یکی تخلفات و دیگری تصادفات - تنظیم یافته و در این پژوهش نیز در دو بخش جداگانه بررسی شده است ولی در واقع جامعه‌ی تقصیرات رانندگان از یک نوع نقض مقررات با آثار و نتایج کوناگون ترتیب پذیرفته به این معنی که کاروان فنی پلیس راه ژاندارمری وجه مشترک کلیه‌ی مقصسان را که در آمار تخلفات و تصادفات آمده است اقدام خلاف مقررات و نظمات عمومی تشخیص داده است. فلذ اینکه در ظاهر جامعه‌ی تقصیرات به دو بخش جدا از هم (تلخلفات + تصادفات) تفکیک یافته فقط به منظور سهولت تفحص بوده ولایه‌ی زیرا هر تصادفی اعم از تصادف منجر به ضرب یا چرخ یا فوت مسبوق به سر باز زدن از رعایت مقررات و نظمات دولتی در راهها بوده و صورت گرفته است از این روی هرگاه تخلف واحدی چون: رانندگی وسائل نقلیه با سرعت غیر مجاز را در دوموره زیر در نظر یگیریم: یکی آن که مأموران پلیس راه متوجه تخلف ماده‌ی عدم رعایت سرعت مقرر از طرف راننده شده واو را سزا داده و دفترچه کار وی را برای مدتی بایگانی کرده باشند.

دوم این که، همین تخلف - راندن وسائل نقلیه موتوری با سرعت غیر مجاز -

(۲) گاهی تا ۵۰ روز اعلان نشده است.

به واژگون شدن وسیله نقلیه یا تصادف کشیده شده و در نتیجه مسبب ایجاد خرب و یا جرچ و یافوت گردد این آثار بعدی عمل خلاف رانندگان نمی‌تواند فاصل آمار تقصیرات به دو بخش (تخلف + تصادف) باشد.

روش جمع‌آوری اطلاعات مورد پژوهش

برای این بررسی از آمار تخلفات و تصادفات راهها که توسط پلیس راه گردآوری و برای آگاهی همگان، ضمن شستن اطلاعه‌های^۳ ارقام آنها بر شمرده شده و در جراید به چاپ رسیده است، استفاده بعمل آمد. و بعبارة اخیری روش جمع‌آوری اطلاعات، آمارگیری سراسری (سرشماری) از جامعه تقصیرات رانندگان وسائل نقلیه موتوری زمینی عمومی که ناشی از رانندگی آنها است، می‌باشد.

آمار کل تقصیرات در هرماه بر حسب نوع وسیله نقلیه انتشار یافته است ولی پلیس راه در اطلاعه‌های مربوط به این آمار قائل به تفکیک شده و تنها به اعلان اطلاعات آن گروه از تقصیرات رانندگان اکتفا نموده که مدت بایگانی دفترچه کار آنان بر حسب مورد از ۳۰ یا ۵۰ روز به بالا صورت گرفته است به عبارت دیگر تعداد روزهای بایگانی کردن دفترچه کار راننده اساس اعلان نام و تقصیر او قرارداده شده است بنابراین با وجودی که در آمار کل ارقام مربوط به کلیه تقصیرات بخصوص رانندگان مقصصی که دفترچه کار آنها کمتر از ۳۰ (یا ۵۰) روز بایگانی گردیده و اطلاعات مربوط به نوع تقصیر آنها در آگهی درج نشده عملاً در محاسبات این بررسی وارد و مؤثر گردیده است.

هدف پژوهش

تحقیق به منظور تعیین جهت تغییرات تعداد و نوع تقصیرات رانندگان راهها برای دست یافتن به روش یا روشهایی که به وسیله آنها بتوان جروم راهنمائی و رانندگی جاده را شناخت و سپس آنها را مهار کرد و در مرحله اول از تعداد و انواع آنها کاست و سرانجام بزه‌ها را ریشه‌کن نمود و در صورت امکان روشهای بدست آمده را در مورد اجرام مشابه اعمال کرد.

روش پژوهش

طریقه‌یی که برای این تحقیق اعمال شده است برمبنای روشهای و محاسبات آماری و پژوهش تحقیق علوم تجربی - استقراء علمی - متنکی می‌باشد. چه در بررسی سعی شده قوانین یا اصول چهارگانه دکارت که اساس صحت هر تحقیق علمی را پایه کذارت، مراجعات گردد یعنی: در بررسی ابتدا در جدول یک و دو اطلاعات آماری از کل تقصیرات (تخلوفات و تصادفات) راهها و میس درصد آنها داده شد و در

(۳) اطلاعه‌های مورخه: ۲۳ ر.۱۱۶۴ - ۲۵۳۶ - ۲۵ ر.۱۱۳۶ - ۳۵ ر.۱۱۳۷ - ۲۵ ر.۲۲۵ - ۳۱ ر.۳۷ - ۲۵ ر.۵۲ - ۲۵ ر.۳۷ - ۳۷ ر.۳۱ پلیس راه در روزنامه کیهان.

مرحله‌ی بعد تقصیرات به دوزین جامعه: تخلفات و تصادفات تعزیه گردید و بالاخره در جدول شماره سه فقط آمار کل تخلفات رانندگان در ششماه آمده است و به دنبال آن تخلفات هریک از ماههای آمارگیری به تفکیک نوع تخلف و نوع وسیله‌ی نقلیه موتوری بررسی شده است و همین نوعه‌ی تحقیق برای مطالعات روی آمار تصادفات پیش گرفته شد و به انجام نتیجه حاصل درج گردید.

این پژوهش دارای چه فایده‌هایی می‌تواند باشد؟ این پرسشی است که از آغاز تا انجام تحقیق منتظر دریافت پاسخ آن هستیم و در جواب باید گفت فایده‌هایی که از این بررسی می‌توان گرفت فعلاً بطور دقیق قابل شمارش نیست ولی چند فایده آن را با ایقان کامل به شرح زیر احصاء می‌کنیم:

الف - فایده تحقیق از نقطه نظر قانونگذاری و تعیین مقررات - یکی از فایده‌های بررسیدن تقصیرات رانندگان و علل آنها وضع مقررات منطبق با خطاها رانندگان و پادشاهی درخور پنهان اینان را امکان‌پذیر می‌گرداند و این فرصت و مجال فراهم می‌شود که هرچند گاه قوانین اصلاح و نظامات دست‌وپاگیر و ناسودمند ملتفی و به‌جای آنها مقررات شایسته و مناسب تصویب واجرا گردد بطوری که پس از چندی دارای مقرراتی از راهنمائی و رانندگی خواهیم شد که منطبق با نیاز جامعه ما بوده و حتی الامکان حشو زوائد واپیهام و نارسانی آنها برطرف گردد و به نحو مطلوب تخلفات و تصادفات را زیر پوشش نظارت دقیق خود قرار دهند.

در صورتی که آمار منتشر شده اطلاعات بیشتری را شامل بود - مثلاً تفکیک تعیین کرده بود که کدام تقصیرات منجر به ایجاد ضرب یا چرخ یا فوت شده‌اند و عباره دیگر علت هر تصادف کدام تخلف یا تخلفها بوده است - ممکن بودن بررسی را از نقطه نظر قانونگذار بهتر می‌توانستیم بیان و تشرییع نمائیم چون یک نگاه به تصادفات منجر به چرخ و فوت که از آمار مورد بررسی مربوط به شرکتهای مسافربری استغراج و در پائین‌تر آورده شده است می‌تواند راهنمایی به وضع مقرراتی باشد که تصادفات دارای مضر و مجروح و فوت را کاملاً کنترل نماید و اقدامات احتیاطی در جهت جلوگیری از بروز چنین تصادفاتی را معمول نماید.

در آمار تصادفات منجر به چرخ شرکتهای مسافربری تعداد تصادف با عده‌ی خستگان به قرار زیر است: (جدول شماره ۱)

بدیهی است تصادفی که دارای ۱۴ یا ۲۷ یا ۳۰ مجموع باشد به مراتب مصیبتی عظیم‌تر از تصادف دارای یک مجموع خواهد بود زیرا در هریک از تصادفاتها احتمالاً جامعه به ترتیب با ۱۴ یا ۲۷ یا ۳۰ نفر دارای نقص عضو، از کار افتاده و معلول بوده و اگر فرض شود هریک از این ناقص‌العضوان نان‌آور یک خانوار باشند و هر خانواری لااقل از پنج عضو تشکیل شده باشد آن‌وقت در هریک تصادف حسب المورد ۱۵۰ یا ۱۲۵ یا ۷۰ نفر مواجه هستیم و جامعه مجبور است کلیه هزینه‌های مادی و بی‌نظمی‌ها و احتمالاً جروم ناشی از تداشتن سرپرست یا مجز سرپرست از تربیت و پرورش افراد تحت تکفل خود را، تعلم نماید به‌این دلیل است که تصادف را

جدول شماره ۱

تعداد مجروح	بهمن ۵۶	اسفند ۵۶	اردیبهشت ۵۷	خرداد ۵۷	جمع
تصادف دارای یک مجروح	۱۴	۱۵	۱۶	۱۶	۵۹
تصادف دارای دو مجروح	۲	۵	۳	۶	۲۱
تصادف دارای سه مجروح	۱	۳	۲	۲	۸
تصادف دارای چهار مجروح	۰	۰	۲	۰	۴
تصادف دارای پنج مجروح	۰	۱	۱	۲	۶
تصادف دارای شش مجروح	۰	۱	۱	۰	۲
تصادف دارای هفت مجروح	۱	۱	۰	۰	۲
تصادف دارای هشت مجروح	۰	۰	۱	۱	۳
تصادف دارای نه مجروح	۰	۱	۱	۰	۲
تصادف دارای ده مجروح	۰	۰	۰	۰	۲
تصادف دارای یازده مجروح	۰	۰	۰	۰	۰
تصادف دارای نیزده مجروح	۰	۰	۱	۰	۱
تصادف دارای چهارده مجروح	۰	۰	۰	۰	۱
تصادف دارای پانزده مجروح	۰	۰	۰	۰	۰
تصادف دارای بیست و هفت مجروح	۰	۰	۱	۰	۱
تصادف دارای سی مجروح	۰	۰	۱	۰	۱

مصیبت عظیم خواندیم.

در مورد تصادف منتهی به موت مصدوم نیز همین ملاحظات در آمار تصادفات شرکتهای مسافربری به شرح زیر ملحوظ است:

عله فوت شدگان	بهمن ۵۶	اسفند ۵۶	اردیبهشت ۵۷	خرداد ۵۷
تعداد تصادف منتهی به فوت یک نفر	۵	۱	۵	۶
تعداد تصادف منتهی به فوت دو نفر	۱	۱	۰	۰
تعداد تصادف منتهی به فوت چهار نفر	۰	۴	۱	۱
تعداد تصادف منتهی به فوت پنج نفر	۰	۱	۰	۰

در اینجا هم مانند تصادفات منجر به جرح اهمیت تصادفی که دارای چهار تا پنج کشته بوده در مقایسه با تصادف یک کشته‌یی و شناسائی علل هریک از تصادفات یعنی تعمیراتی که چنین فاجعه‌هایی را سبب می‌شود برای واضح قانون ارزش بسیاری دارد چون جامعه در مورد فوت شدگان - برخلاف خستگان به طور قطعی و یقین باخانواده‌های روپرتو است که سرپرست خود را از دست داده‌اند و باید تا مدت‌ها ضرر‌های مادی و معنوی ناشی از تصادف منجر به فوت را برعهده بگیرد. مضائقاً براین که یک تصادف منتهی به فوت پنج نفر و یا سه تصادف چهار نفری که دوازده کشته دارد اجتماع را با ۵ و ۱۲ دعوی که از ضابطان دادگستری آغاز و به دیوان عالی کشور پایان می‌پذیرد، درگیر می‌کند و این سلسله مراتب تحقیق و رسیدگی لاینقطعی پاید تمام نیروی پلیس و دادسا و دادگاه را صرف رسیدگی و مجازات و اجرای کیفر و مواظبت از بزهکار بنمایند.

ب- فایده‌ی تحقیق از لحاظ رسیدگی به تعمیرات رانندگان و تعیین کیفر

خاطریان است توجه به رسیدگی و عقوبت فوری متخلفان ایجاب می‌کند در جاده‌ها که دسترسی به مقامات قضائی و دادگاهها مشکل و گاهی متعدد است به مأموران پلیس راهنمایی اختیاراتی فزون‌تر از آنچه دارند تفویض شود و خرده خرده اختیارات آنها زیادتر گردد و حتی در صورت داشتن افراد تحصیل کرده و متخصص حقوق چنانچه ضروری تشخیص داده شود شعبه یا شعبی از دادگاه‌های عمومی طبق تعليمات رئیس کل معاکم حوزه قضائی مربوط دائم و امن تحقیق و تعقیب و رسیدگی و تعیین جزای این نوع تخلفات و تصادفات را به آن واگذار کرده تاهم زودتر به تعصیرات رسیدگی و تعیین مجازات شود و در نتیجه اثر روانی آن برای تنبيه و تنبه گناهکاران بیشتر و عمیق‌تر باشد و فرمت کجروی و تکرار تخلف را از مقصسر پسندگی کننده به امر تخلفات راهنمایی و رانندگی جلوگیری بعمل آید و بزهکار نتواند از دست عدالت فرار نماید و یا وقتی به عمل خلاف مقررات او رسیدگی و تعیین و اجرای عقاب شود که وی تعصیر خود را فراموش کرده باشد و احتمالاً نسبت به مأموران انتظامی و پلیس راه و دادگاهها و دیگر کسانی که در این مورد نقش نظارت بر صحت و حسن اجرای مقررات را برعهده دارند کینه در دل نگیره و بدین نگردد و یا عکس العمل نامناسب ابراز نماید.

پ- از جهت وصول به طرق تقلیل هزینه نظارت بر رفت و آمد وسائل نقلیه موتوری در جاده‌ها دقیق در آمار حوادث راهنمایی و رانندگی در ارتباط با وضع رفت و آمد و تعداد و حجم وسائل نقلیه موتوری در جاده‌ها در دو ماه اسفند و فروردین ۵۷ به شرح آتی:

تعصیرات رانندگان راهها						سواری	جمع
کامیون	مینی‌بوس	اتوبوس	کامیونت	گرایه	کامیون	مینی‌بوس	اتوبوس
۹۲۲	۵۶	۴۹۰	۱۴۴	۲۰۷	۷۵	۱۱	۹۲۲
۳۹۶	۵۲	۱۶۸	۱۱۸	۳۲	۶۹	۹	۳۹۶

این سوال را مطرح می‌کند که چرا تعداد تخلفات و تصادفات فروردین ماه ۵۷ کمتر از نصف اسفندماه ۱۳۵۶ است در صورتی که عکس آن انتظار می‌رود؟ می‌دانیم که این دو ماه از لحاظ رفت و آمد وسائل نقلیه در ایران متمایز از دیگر ماههای سال می‌باشند. چه یکی سال گذشته را پشت می‌گذارد و مردم برای ورود به استانه سال نو تحرک فوق العاده از لحاظ مسافت و تأمین نیازمندیهای آداب و رسوم عید نوروز و... از خود بروز می‌دهند و البته این فعالیت هموی در اسفند از مدتی پیش آهسته آهسته آغاز شده و همه‌چیز و همه‌کس را فرا می‌گیرد و به قلل مرتتفع‌تر در درون و بیرون شهرها صعود می‌کند و بالاخره در اوایل اسفند آرام آرام امواج فعالیت خرید مردم فرو می‌نشینند و خاموش می‌شوند و برعکس در فروردین ماه که ماه ورود به سال نو است از حیث هبور و

مرور وسائل نقلیه میان شهرها و مناطق داخلی کشور با ماه استثنائی روبرو هستیم و جنت وجوش مسافرت‌های عید از حدود هفتم تا بیستم فروردین با شدت و حجم باشد ولی در آمار موجود نه تنها تقصیرات از مرز اسفندماه ۵۶ تکذیب شده بلکه تعداد آنها از تمام ارقام اطلاعات ششمین مورد پژوهش کمتر است تنها هاملی که نگذاشته است رانندگان سلامت دیگران و نظم و انصباط جاده‌ها را ملعبة دست به احتیاطی و یا به مبالغه خود قرار دهند نظارت دقیق و وسیع شبانه‌روزی پلیس راه و دیگر سازمانهای مسؤول کشور بوده است که از اواخر اسفندماه با اجبار و استقرار افراد و تجهیزات مربوطه مراقبت و حفظ نظم را گسترش داده و با وسائل مادی نظارت بر حسن اجرای مقررات در راهها نظیر ایجاد پانگاههای متعدد و کنترل سرعت وسائل نقلیه موتوری با دستگاه عکس‌برداری (که اخیراً در بعضی جاده‌ها به نصب آن مبادرت شده است) و نیز نصب علائم اخباری و پیش‌گیرنده از خطر مشخص شدن وضع جاده‌ها به وسیله تابلوهای متصوفه و هشدار دادن به رانندگان برای هر نوع تخلف و اشاره منحصر به مقررات مربوطه توضیحاتی داده می‌شود؛ ارتباط جمعی صورت می‌گیرد و ...

اکنون التفات به هزینه سراسر آور تهیه و به کار بردن این وسائل کنترل بر امر راهنمایی و رانندگی در راههای کشور لزوم کشف روش نظارت دقیق و برقراری نظامت و مقرراتی که بتواند این هزینه را کاهش بخشد یا لااقل در میزان کنونی ثبتیت کند و از آن نگذرد، کاملاً منطقی به نظر می‌رسد. بنابراین ذره‌بینی که می‌تواند یک‌یک تخلفات و تصادفات و هلت بوجود آمدن آنها را در میدان دید خود قرار دهد و تجزیه نماید و زوایای تاریک و وجوه مشترک چلوجیری از تکرار آنها را ارائه نماید این بررسی خواهد بود.

نظر به این که از ابتدا تا انتهای تحقیق بالفظ تخلف و تخلفات مربوکار داشته و داریم به عنوان مدخل بهمن پژوهش در ۱۵ بند آینده از لحاظ ذکر نمونه برای حفظ نظم در جاده‌ها و جان خود و سایرین که در چرائد و دیگر وسائل

۱- ایجاد بی‌نظمی در جاده‌ها و ترافیک

ایجاد بی‌نظمی در جاده در همیشه خلافهای مربوط به رانندگی نمونه‌های فراوان دارد که از آنجمله می‌توان خلافهای زیرا را یادآور گردید: توقف کردن در محلهای که ممکن است سبب بروز خطراتی گردد - کنار معین نیزدن وسیله نقلیه هنگامی که تصادف روی داده و فقط خسارت مالی وارد آمده و تلفات جانی یا جرح و ضرب نداشته است - پارک کردن وسیله نقلیه در ایستگاه مخصوص بارگیری یا بسیار زیاد برگشت می‌کند و عقلاً باید تعداد تخلفات و تصادفات بیش از اسفندماه تغییه بار - توقف کردن در محل ایستادن ممنوع و در ایستگاه اتوبوس - حرکت کردن با دندنه عقب - توقف کردن در گذرگاه عابر پیاده - کمتر از حداقل سرعت مقرر حرکت کردن - حرکت مارپیچی در جاده کردن - با نور بالا حرکت کردن در

موقع هیچ لازم - تجاوز به چپ نمودن از محور خیابان - عبور از پیاده‌رو نمودن -
توقف در پیاده‌رو کردن و ...

هریک از تخلفات مذکور به نوعی نظم رفت و آمد در مسیر حرکت وسائل
نقلیه را مختل می‌نماید و از این لحاظ برای پیش‌گیری عمل مزاحمت‌آفرین
قانونگزار مرتكب را مستحق مجازات دانسته است.

۲- ایجاد خطر برای مسافران

با وجودی که سرپیچی از مقررات راهنمائی و رانندگی در راهها - که ممکن
است برای مسافران و سرنشینان و دیگر وسیله نقلیه موتوری خلق خطر نماید
نراوان و تشخیص آن آسان است مع‌الوصف در پائین چند مورد آنرا از متون
آئین‌نامه‌ها و مقررات راهنمائی و رانندگی ذکر می‌کنیم تموههای این نوع
خلافهای خطرزا هبارتند از: صحبت کردن با دیگران بطوری که از جلو
خود غافل بماند - عدم رعایت احتیاط در سبقت گرفتن از دیگر وسائل نقلیه -
بنزین‌گیری با سوار بودن مسافر بر وسیله نقلیه - عدم امکان یا خودداری از کم و
زیاد کردن نور چراها هنگام روبرو شدن با سایر وسایل نقلیه موتوری - فقدان
چراها مذکور در ماده ۴۷ - صحیح نصب نکردن دستگاه تهویه وسیله نقلیه -
قراردادن اشیاء روی چراها یا در کنار آنها - سوار شدن و سوار کردن اشخاص
روی گلگیر - باز کردن دربهای وسیله نقلیه قبل از توقف وسیله - رینختن اشیاء
لزج و خطوناک در مسیر وسیله نقلیه موتوری و هیله^۹

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
مرکز جامع علوم انسانی

(۹) به مواد ۳۴ و ۳۵ و ۳۷ و ۴۰ و ۴۷ آئین‌نامه اتوبوس‌رانی مصوب ۱۳۱۷ و ۴۷ و ۶۳ و ۶۴ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۸۴ آئین‌نامه راهنمائی و رانندگی مصوب مال ۱۳۴۷ مراجعه شود.